

ter som f.eks. public service-krav, subsidier til forsyningsvirksomheder m.v. EU's krav om markedsadgang vil således ikke underminere de pågældende landes råderum. Det vil fortsat være op til det enkelte land selv at definere den markedsadgang, som man ønsker at give udenlandske virksomheder, men – og det er den afgørende pointe, som EU's krav afspejler – man kan ikke beslutte kun at lukke op for virksomheder fra udvalgte lande. Lukker man op for andre lande, så skal man lukke op for alle lande, og så må det være almindelige principper, der gælder.

Dertil kommer, at åbning af visse landes markeder for vandforsyning faktisk kan medføre betydelige effektiviseringsfordele internt i de pågældende lande.

Endvidere kan EU's krav om markedsadgang ses i sammenhæng med FN-målsætningen om halvering af andelen af mennesker i den fattige verden uden adgang til rent drikkevand i 2015. Skal 2015-målene indfris, vil det pålægge en række lande en så betydelig investeringsbyrde, at den kun kan klares ved at tilskynde til privat finansiering.

Endelig må det helt fundamentalt understreges, at en markedsåbning i henhold til GATS-aftalen skaber muligheder for, at virksomheder fra alle WTO-lande kan få adgang til markederne i de lande, der altså selv beslutter at lukke op for udenlandske virksomheder. Hvis de ikke træffer den beslutning, kan der ikke lukkes op. Men lukker man op, kan man ikke kun lade virksomheder fra udvalgte lande få adgang, og det vil jo så i det tilfælde, hvor man lukker op, give nye muligheder også for danske virksomheder, der potentielt vil kunne udnytte Danmarks meget stærke position på bistandsområdet som adgangsplatform til en rolle som aktør inden for vandforsyningssektoren, hvor vi jo præcis også har meget dygtige virksomheder.

Kl. 17.30

Jeg vil derfor på regeringens vegne afvise beslutningsforslaget om tilbagetrækning af EU's krav til WTO-medlemslandene under GATS-forhandlingerne om liberalisering af vandforsyningssektoren.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Det er rigtigt, at forslaget har været drøftet for ikke så lang tid siden, men jeg vil alligevel bemærke, at når vi har genfremsat forslaget, er det jo, fordi vi faktisk synes, at man gør sig en række

erfaringer med privatisering af vandforsyning, f.eks. i Filippinerne og andre steder, hvor det har vist sig, at nogle af de store franske firmaer, som jo har været meget stærkt medvirkende til, at EU har lagt så meget vægt på at komme igennem med det her krav om at man skal liberalisere vandforsyningen, ikke løser de her opgaver særlig tilfredsstillende.

Man kan godt stille sig selv spørgsmålet: Hvorfor er det så magtpåliggende for EU at fokusere på åbningen af det her marked, som jo er et marked, som helt klart har et meget vigtigt socialt og sundhedsmæssigt indhold? Jeg synes måske nok, at det er lidt underligt, at det skulle være særlig vigtigt for EU, medmindre det er hensynet til nogle store franske multinationale koncerner, der har været afgørende.

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det er jo de her sædvanlige konspirationsteorier, der kommer derovrefra. Det er ikke af hensyn til den franske vandforsyningssektor, at den danske regering synes, at det er udmærket, at man, hvis man åbner for markedet, åbner for alle. Det er jo præcis for at undgå, at der kun åbnes for f.eks. vandforsyningselskaber fra ét land.

Men har man først åbnet for ét land – det er åbenbart gjort dårligt i Filippinerne, men jeg kender ikke den sag – giver det jo mulighed for, at regeringen kan lave en aftale med andre leverandører, fordi der er åbnet, og gør man det først over for Frankrig, betyder det også, at danske firmaer kan byde ind. Men det er stadig væk landet selv, der afgør, om det vil have fremmed investering ind.

Vi kan være enige om, går jeg ud fra, at der er et meget stort problem med vandforsyningen. Det er et utrolig stort problem, og det er et stigende antal lande, som får vanskeligere og vanskeligere ved at sørge for en normal, ja, bare en daglig vandforsyning til deres borgere, og der er store områder af verden, ikke mindst i Afrika, hvor man dagligt skal gå meget langt for at hente vand.

Det vil jo være en god idé, at de får effektiviseret og forbedret vandforsyningen. Om det så skal ske med private eller med offentlige midler, afgør landet selv.

Formanden:

Så er det hr. Per Clausen for endnu en kort bemærkning.